



בש"פ 3082/19 - מדינת ישראל נגד עבד אלגואד נאסר

בבית המשפט העליון

בש"פ 3082/19

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: עבד אלגואד נאסר

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בת"פ 40043-08-18 בבית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך הישיבה: ז' באייר התשע"ט (12.5.2019)

בשם המבקשת: עו"ד בת שבע אבגז

בשם המשיב: עו"ד עיסא מוחמדדיה

החלטה

1. מונחת בפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב מכוח סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב-90 ימים נוספים או עד למתן פסק דין בת"פ 40043-08-18 בבית משפט המחוזי בירושלים, לפי התאריך המוקדם מבניהם. על פי כתב האישום המתוקן מיוחסות למשיב שלוש עבירות של חבלה בכוונה מחמירה וכן עבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין. במהלך וויכוח מחוץ לבית מגורים המשיב דקר שלושה נפגעים. לראשון נגרם פצע מסכן חיים בדמות חתך בבית החזה ברוחב 20 ס"מ ובעומק 8 ס"מ. כן גרם לנפגע השני חתך בחלק הימני התחתון של בטנו באורך 15 ס"מ. לנפגע השלישי נגרמה חבלה בראשו.



עבירות אלו הוכחו לכאורה. אין מחלוקת בדבר קיומה של עילת מעצר ותחילה המשיב אף לא הציע חלופה. במהלך הדיון הסנגור העלה טענות בדבר כרסום ראיות ושבוצו להציע חלופה. הובהר לו כי דרך המלך היא בהגשת בקשה לעיון חוזר בבית המשפט המחוזי. ועתה לבקשה המונחת בפניי.

2. כלל מושרש בפסיקה הוא כי שתיים הן אמות המידה בבקשה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים - מסוכנות וקצב שמיעת הראיות. באשר למסוכנות, העובדות שהוכחו לכאורה מדברות בעד עצמן. שלושה אנשים נפגעו קשות. באשר לשיקול השני של קצב שמיעת הראיות, יצוין כי זוהי בקשה ראשונה להארכת המעצר והתביעה הודיעה כי התיק נקבע לדיון שמיעת הוכחות נוסף בתאריך 23.5.19 ובמהלכו אמור להעיד עד תביעה אחרון, נגדו הוצא צו הבאה, ואף ייתכן כי תחל פרשת ההגנה. אמנם נכונים דברי הסנגור כי המשפט לא יסתיים באותו יום אך חזקה על בית המשפט כי הוא ימשיך לקבוע מועדי הוכחות בסמיכות ככל שניתן.

התוצאה היא כי המדינה עמדה בנטל המוטל עליה להוכחת בקשת הארכת המעצר. הנני מורה על המשך מעצרו של המשיב ל-90 ימים נוספים מתאריך 19.5.19 או עד למתן פסק דין בת"פ 40043-08-18 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' באייר התשע"ט (12.5.2019).

ש ו פ ט